

FOAIE PAROHIALĂ

27 octombrie - 2 noiembrie 2024

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

RUGĂCIUNE

Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, Preabinecuvântată Maică a lui Cristos, Dumnezeu Mântuitorul nostru, bucuria tuturor necăjiților, cercetarea bolnavilor, ocrotitoarea neputincioșilor, acoperitoarea văduvelor și orfanilor, mângâietoarea cea de nădejde a maicilor întristate, ajutătoarea și limanul cel totdeauna gata al tuturor neajutoraților! Ție, Preamilostivă, ți s-a dat de la Cel Preaînalt harul de a mijloci pentru toți și de a-i izbăvi din necazuri și din dureri, pentru că însăși ai îndurat necazuri și dureri cumplite, privind la pătimirea cea de voie a Fiului tău iubit și văzându-L pe El răstignit pe cruce, când ți-a străpuns inima sabia cea prorocită de Simeon.

Așadar, o, Maică iubitoare de fii, ia aminte la glasul rugăciunii noastre, mângâie-ne pe noi, necăjiții, ca ceea ce ești mijlocitoarea cea de nădejde a bucuriei. Stând înaintea Tronului Preacuratei Treimi de-a dreapta Fiului Tău, a lui Cristos Dumnezeu nostru, poți, dacă vei voi, să ceri pentru noi toate cele de folos. Iată, vezi nevoia și necazul nostru: arată-ne mila ta, trimite mângâiere inimii noastre rănite de întristare, dăruiește-ne lacrimi de pocăință spre curățirea păcatelor noastre și spre potolirea mâniei lui Dumnezeu, ca având inimă curată, conștiință bună și nădejde neîndoielnică, să alergăm la mijlocirea și paza ta.

Primește, Preamilostiva noastră Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, rugăciunea pe care o aducem ție cu râvnă, și nu ne lepăda pe noi, cei nevrednici de bunătatea ta, ci dăruiește-ne izbăvire din necazuri și din dureri, apără-ne de toată bântuirea vrăjmașului și de clevetirile omenești, fii nouă ajutătoare grabnică în toate zilele vieții noastre, ca sub acoperământul tău de Maică să rămânem nevătămați pururea, păziți cu ocrotirea și rugăciunile tale către Fiul tău și Dumnezeu, Mântuitorul nostru, Căruia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, dimpreună cu Cel fără de început al Său Părinte și cu Sfântul Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumnevoastră de naștere: **Doina Dragomirescu, Marta Baba, Simona Mirea, Leonida Pop, Monica Costea și Maria Pop**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Atinși de Cer

Isus se întoarce din regiunea Gadarenilor, după ce a alungat legiunea de demoni din viața unuia dintre ei. Dar cum împreună cu legiunea, oamenii își pierd și porcii, ies cu toții în fața Mântuitorului pentru a-l ruga să plece de la ei. Dumnezeu respectă dintotdeauna libertatea oamenilor și de aceea Isus pleacă de la ei și se întoarce de cealaltă parte a lacului, unde întâlnește o altă mulțime. De această dată este așteptat, dorit, așa cum ne spune și evanghelia. Acesta este de fapt și primul pas în credință: dorința interioară și așteptarea, ca premise ale unei întâlniri cu Dumnezeu. Pasul următor este cel pe care îl face femeia bolnavă, atingându-se de haina Mântuitorului. O atingere plină de încredere în puterea vindecătoare a lui Isus. O atingere diferită de cea a mulțimii, care îl îmbrânțește pe Fiul lui Dumnezeu. Nu toți sunt însă dispuși să facă acest ulterior pas în credință, mulți rămânând doar prin preajmă curioși probabil să vadă ce minuni se mai întâmplă, dar fără a se apropia cu adevărat, fără a dori cu adevărat ca viața lor să se atingă de Dumnezeu.

La fel se întâmplă de multe ori și în viața noastră. Ne apropiem de Biserică, trupul mistic al lui Cristos, însă nu întotdeauna dorim să ne lăsăm cu adevărat atinși de Isus. Fiecare fărămă de har are în sine puterea să ne schimbe cu totul, să oprească scurgerile de viață ale sufletului nostru. Însă la fel ca sămânța aruncată din abundență, harul are nevoie de pământul bun, fără spinii grijilor, fără pietrele superficialității. Doar când rugăciunea va deveni dialog vital cu Dumnezeu, iar sacramentele Bisericii atingerea plină de încredere a Cămășii lui Cristos, viața noastră se va schimba cu adevărat.

Aceeași diferență, ca cea dintre atingere și îmbulzeală o vedem și în cazul lui Iair. Există din nou o mulțime care-l întâmpină, însă cu râsetele și batjocurile celor care par să facă parte din alaiul morții, convingși că nimeni și nimic nu poate birui o astfel de concluzie tragică a vieții. Isus îi scoate afară din casă fără jumătăți de măsură. Cam așa ar trebui să procedăm și noi, scoțând din casa sufletului nostru tot ceea ce are miros de moarte, chiar dacă se ascunde sub înfățișarea interesantă a unor gânduri, sentimente ori aparențe de profunzime intelectuală. Aceasta este de fapt și invitația pe care o ascultăm la fiecare Sfânta Liturghie: „toată grija cea lumească de la noi să o lepădam”. Odată ce casa e liberă de astfel de musafiri nedoriți, atingerea lui Cristos redă viața celei ce părea fără nici o speranță, și noua împreună cu ea. Să căutăm zi de zi această eliberatoare atingere, exorcizând din sufletele noastre teama de moarte și disperarea: Isus este viața și speranța noastră!

PS Claudiu, Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla